

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดที่มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลอ่าวไทย บริเวณปากแม่น้ำแม่กลอง มีสภาพดินเป็นดินเหนียวปนทราย และเนื่องจากแม่น้ำแม่กลองซึ่งเป็นแม่น้ำสายใหญ่ไหลผ่านทุกอำเภอของจังหวัด แล้วยังมีแม่น้ำลำคลองใหญ่น้อยไหลลงสู่แม่น้ำแม่กลองเชื่อมต่อกันมากหมายประมาณ 300 คลอง การที่พื้นที่ของจังหวัดมีแม่น้ำลำคลองไหลผ่านมากมายและมีที่ตั้งอยู่ใกล้กับทะเล จึงทำให้เหมาะแก่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ดังนั้น การเลี้ยงปูน้ำจืดในกระชังก็เป็นอาชีพหนึ่งที่เหมาะแก่การเลี้ยง ในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม และปูน้ำจืดยังเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่เริ่มมีผู้นิยมเลี้ยงกันมากขึ้น โดยจังหวัดสมุทรสงครามก็เริ่มมีผู้เลี้ยงปูน้ำจืดอยู่จำนวน 2 ราย โดยรูปแบบการเลี้ยงมีอยู่ด้วยกัน 3 แบบ คือ การเลี้ยงแบบปล่อยลงบ่อดิน การเลี้ยงในบ่อซีเมนต์ และการเลี้ยงในกระชังตะกร้าพลาสติกที่ลอยอยู่บนแพทอพีวีซี โดยการศึกษาได้ทำการศึกษาผู้เลี้ยงที่ใช้วิธีการเลี้ยงแบบเลี้ยงในกระชังตะกร้าพลาสติกที่ลอยอยู่บนแพทอพีวีซีซึ่งเป็นวิธีที่นิยมเลี้ยงในเชิงธุรกิจมากที่สุด โดยผู้ประกอบการเลี้ยงปูน้ำจืดในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามนี้จะเลี้ยงในพื้นที่ไม่ต่ำกว่า 90 ไร่ และมีประสบการณ์ในการเลี้ยงปูมาก่อนไม่ต่ำกว่า 4 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี

สำหรับการศึกษาดำเนินทุนและผลตอบแทนของธุรกิจการเลี้ยงปูน้ำจืดในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงต้นทุนและผลตอบแทนของการเลี้ยงปูน้ำจืดในฟาร์มขนาดพื้นที่ 100 ไร่ จำนวนบ่อเลี้ยง 10 บ่อ ขนาดบ่อเลี้ยงละ 5 ไร่ การลงทุนตั้งบ่อต่อไร่เท่ากับ 200,000 บาท โดยกำหนดระยะเวลาโครงการที่ 10 ปี โดยทำการรวบรวมและเก็บข้อมูลจากฟาร์มเลี้ยงปูน้ำจืดในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามทั้งหมด จำนวน 2 ฟาร์ม และข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเลี้ยงปูน้ำจืด ข้อมูลทางวิชาการ หนังสือ วารสาร และข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมจากนั้นจึงนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้ทางด้านการเงินด้วยวิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value) อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return) และระยะเวลาคืนทุน (Pay back Period) เพื่อประเมินความเป็นไปได้ทางการเงินของโครงการลงทุน ตลอดจนศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนหรือผลตอบแทนของโครงการที่จะทำให้สถานะของโครงการลงทุนเปลี่ยนแปลงไป หรือเรียกว่าวิเคราะห์ความไวของโครงการ (Sensitivity Analysis) โดยการนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ที่ได้ประมาณการต้นทุนและ

ผลตอบแทนให้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุดเพื่อให้ผลวิเคราะห์มีความถูกต้อง แม่นยำและน่าเชื่อถือได้

สรุปผลการศึกษา

1. ต้นทุนการผลิตปุนีม

ต้นทุนรวมในการผลิตปุนีมต่อ 1 ตัวโดยเฉลี่ยตลอดอายุโครงการเท่ากับ 15.14 บาท เป็นส่วนของต้นทุนผันแปรเท่ากับ 10.13 บาท คิดเป็นร้อยละ 67 ของต้นทุนรวม และเป็นส่วนของต้นทุนคงที่เท่ากับ 5.01 บาท คิดเป็นร้อยละ 33 ของต้นทุนรวม โดยต้นทุนผันแปรที่สำคัญคือ ค่าวัตถุดิบพันธุ์ทุเรียน และ ค่าอาหารปุนีม ซึ่งเท่ากับ 8.45 บาท และ 1.68 บาท ตามลำดับ

2. รายได้จากการเลี้ยงปุนีม

รายได้จากการเลี้ยงปุนีมต่อ 1 ตัว โดยเฉลี่ยของอายุโครงการที่กำหนดให้มีรายได้คงที่ตลอดอายุของโครงการเท่ากับ 22.95 บาทต่อตัว ซึ่งผลการศึกษพบว่าต้นทุนการผลิตปุนีมที่ตลอดอายุของโครงการต่ำกว่ารายได้ต่อตัวเท่ากับ 7.81 บาท

3. การตัดสินใจลงทุนในโครงการฟาร์มเลี้ยงปุนีมในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

จากการประมาณการงบกระแสเงินสดของโครงการ พบว่า กระแสเงินสดสุทธิเมื่อสิ้นสุดโครงการ 10 ปี โครงการจะมีกระแสเงินสดคงเหลือ เท่ากับ 87,389,322 บาท

จากการวิเคราะห์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินของโครงการลงทุนเลี้ยงปุนีมในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) มีค่าเท่ากับ 53,290,495.52 บาท ซึ่งมีค่ามากกว่าศูนย์ อัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) เท่ากับร้อยละ 34.79 มีค่ามากกว่าค่าเสียโอกาสคืออัตราดอกเบี้ยจ่ายธนาคาร ที่ร้อยละ 9 และมากกว่าต้นทุนของเงินทุน WACC ที่ ร้อยละ 7.64 และระยะเวลาคืนทุน (PB) เท่ากับ 2.59 ปี ซึ่งมีระยะเวลาที่สั้นคือระยะเวลาคืนทุนเร็วกว่าอายุของโครงการ เมื่อพิจารณาจากรายการดังกล่าวข้างต้นแล้วพบว่าโครงการเลี้ยงปุนีมในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามในขนาดพื้นที่การเลี้ยง 100 ไร่ จำนวนบ่อเลี้ยง 10 บ่อ ใช้ตะกร้าเลี้ยงจำนวน 200,000 ชุดแสดงให้เห็นว่าเป็นโครงการที่คุ้มค่าน่าลงทุนเนื่องจากให้ผลตอบแทนที่ดี

นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ความไว (Sensitivity Analysis) ของโครงการซึ่งวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่สำคัญ 2 รายการ คือ ราคาวัตถุดิบพันธุ์ทุเรียนมีราคาเพิ่มขึ้น และ ราคาขายผลผลิตปุนีมจากราคาเฉลี่ยต่อตัวลดลง โดยตัวแปรแต่ละตัวจะศึกษาการเปลี่ยนแปลง 2 กรณี ในทุกกรณีของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรที่สำคัญที่จะทำให้ต้นทุนและรายได้ของโครงการเปลี่ยนแปลงไป โดยดูจากมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) และ

ระยะเวลาคืนทุน (PB) พบว่า มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) มีค่ามากกว่า 0 อัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) มากกว่า ค่าเสียโอกาสคืออัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ต้นทุนของเงินทุน และระยะเวลาคืนทุน (PB) เร็วกว่าระยะเวลาของโครงการ โดยสรุปเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้

กรณีปัจจัยต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 10 และร้อยละ 15 มีผลดังนี้

1. กรณีราคาวัตถุดิบพันธุ์ปุ๋ยมูลีราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ผลการคำนวณพบว่า NPV มีค่าเท่ากับ 47,749,223.84 บาท IRR มีค่าเท่ากับ 31.18 และระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 2.73 ปี
2. กรณีราคาวัตถุดิบพันธุ์ปุ๋ยมูลีราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ผลการคำนวณพบว่า NPV มีค่าเท่ากับ 40,607,168.80 บาท IRR มีค่าเท่ากับ 29.70 และระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 2.82 ปี
3. กรณีราคาขายผลผลิตปุ๋ยมูลีจากราคาเฉลี่ยต่อตัวลดลง ร้อยละ 10 ผลการคำนวณพบว่า NPV มีค่าเท่ากับ 38,544,859.43 บาท IRR มีค่าเท่ากับ 27.30 และระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 3.14 ปี
4. กรณีราคาขายผลผลิตปุ๋ยมูลีจากราคาเฉลี่ยต่อตัวลดลง ร้อยละ 15 ผลการคำนวณพบว่า NPV มีค่าเท่ากับ 31,139,845.67 บาท IRR มีค่าเท่ากับ 23.20 และระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 3.64 ปี

จากผลการศึกษาพบว่าในกรณีที่เกิดความเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่สำคัญ พบว่าโครงการนี้ยังคงคุ้มค่าแก่การลงทุนแต่ยังต้องระวังในเรื่องราคา ไม่ให้ตกต่ำไปมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยการประกันราคาขั้นต่ำในการขายไว้กับผู้ซื้อ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงทางด้านราคา ส่วนกรณีค่าวัตถุดิบนั้นถ้าดูจากข้อมูลในอดีตจะมีราคาที่ไม่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมากกว่าที่คาดการณ์ไว้

ดังนั้นโครงการเลี้ยงปุ๋ยมูลีนี้ จึงเป็นโครงการที่สมควรแก่การลงทุน เนื่องจากมีความเป็นไปได้ทางการเงิน จากการใช้หลักเกณฑ์ทางการเงินต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ อีกทั้งยังมีความเหมาะสมทางด้านอื่นๆ อีก เช่น สภาพที่ตั้งของโครงการอยู่ในทำเลที่ดีมีสภาพเหมาะสมแก่การเพาะเลี้ยงประกอบกับวิธีการเพาะเลี้ยงที่พัฒนามาแล้วจึงส่งผลทำให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพดี แหล่งวัตถุดิบสามารถส่งตรงถึงฟาร์มได้โดยสะดวก การมีผู้ซื้อที่แน่นอนย่อมเป็นสิ่งสำคัญที่จะประกันว่าโครงการย่อมมีรายได้ในอนาคตแน่นอน เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสนับสนุนโดยอ้อม ที่จะทำให้โครงการประสบความสำเร็จได้มากขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการเลี้ยงปุนิมในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการเลี้ยงปูทะเลมาก่อน เนื่องจากการประกอบธุรกิจการเลี้ยงปุนิมจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของ เทคนิคในการเลี้ยง การดูแลการบริหารงานด้านอื่นๆ ประกอบด้วยพอสมควร และการทำธุรกิจการเลี้ยงปุนิมเป็นธุรกิจที่จะต้องมีการบริหารการดูแลทั้งด้านการเงินและการบริหารงานเกือบตลอดเวลา 24 ชั่วโมง เพราะการเลี้ยงปุนิมเป็นธุรกิจที่จะให้ผลผลิตได้ในตลอดเวลาจึงต้องมีการบริหารด้านบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ต้องมีการดูแล การเก็บผลผลิต การเก็บรักษา การนำส่งถึงผู้รับซื้อ เป็นต้น และประกอบกับผู้ประกอบการเลี้ยงปุนิม จะต้องได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ขายวัตถุดิบว่าจะมีการรับซื้อวัตถุดิบตลอดทั้งปี เนื่องจากวัตถุดิบพันธุ์ปูทะเลในบางฤดูกาลไม่มีผู้ซื้ออยู่เป็นประจำทำให้ในบางฤดูกาลพันธุ์ปูทะเลมีราคาต่ำแต่ผู้ซื้อจะต้องรับประกันว่าจะรับซื้อตลอดทั้งปีด้วย แต่ไม่มีการทำสัญญากันเป็นลายลักษณ์อักษร เพราะฉะนั้นถ้าผู้ประกอบการไม่มีความน่าเชื่อถือจากผู้ขายวัตถุดิบก็จะไม่กล้าส่งวัตถุดิบให้

ในส่วนของหนี้สินผู้ประกอบการต้องใช้เงินทุนโดยกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีสัดส่วนเงินกู้จากสถาบันการเงินต่อเงินลงทุนส่วนของเจ้าของ เท่ากับร้อยละ 60 : 40 เนื่องจากธุรกิจการเลี้ยงปุนิมแบบการเลี้ยงในกระชังตะกร้าพลาสติกเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินลงทุนที่สูง นอกเหนือจากการลงทุนในการซื้อที่ดินแล้วต้นทุนที่ต้องใช้เงินทุนสูง คือการลงทุนในส่วนของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยง คือ ตะกร้าเลี้ยงปุนิมที่ต้องใช้เลี้ยงปุนิมตะกร้าละ 1 ตัวเท่านั้น

ในการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของธุรกิจการเลี้ยงปุนิมในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม ที่ได้ทำการศึกษาในด้านการเงิน จากการศึกษาพบว่า เมื่อเปรียบเทียบผลตอบแทนทางการเงินกับ ธุรกิจการเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทต่างๆ เช่น การศึกษาของ ยูพิน ผัดแสน (2545) ได้ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนการลงทุนจากการเลี้ยงปลานิล ศศิวิมล ไชยพรพัฒนา (2544) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินในการผลิตกุ้งก้ามกรามในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการผลิต 2543 กิตติพงษ์ บุรณศิริ (2545) ได้ทำการศึกษากการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของการลงทุนเพาะเลี้ยงปลาหีบทิ้มในพื้นที่ภาคกลางฝั่งตะวันตก พบว่า ทุกธุรกิจที่กล่าวถึง มีค่า NPV เป็นบวก มีระยะเวลาคืนทุน ไม่เกิน 3 ปี และมีอัตราผลตอบแทน IRR มากกว่า ต้นทุนของเงินลงทุนที่เหมือนกัน กับธุรกิจการเลี้ยงปุนิม แต่ธุรกิจที่กล่าวถึงไม่มีส่วนของการลงทุนในสินทรัพย์ที่เป็นที่ดินที่ใช้เลี้ยงเนื่องจากใช้วิธีเช่าที่ในการเลี้ยง แต่ธุรกิจการเลี้ยงปุนิมต้องใช้เงินลงทุนในการลงทุนส่วนของสินทรัพย์ที่เป็นค่าที่ดินที่ค่อนข้างสูงมาก จึงไม่สามารถเปรียบเทียบ

ผลตอบแทนทางการเงินได้อย่างชัดเจน ขึ้นอยู่กับผู้ที่สนใจในการลงทุนเป็นผู้พิจารณาในการลงทุนต่อไป แต่ถ้าเปรียบเทียบในส่วนของงบกระแสเงินสดจากการดำเนินงานแล้ว พบว่า ธุรกิจการเลี้ยงปุน้ำให้ผลตอบแทนหรือรายได้ที่รวดเร็วกว่า การเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทอื่นๆ เนื่องจากธุรกิจการเลี้ยงปุน้ำให้ผลตอบแทนหรือรายได้เข้ามาในโครงการได้ตั้งแต่ 15 วันของเดือนแรกที่ลงวัตถุดิบพันธุ์ปลาเลี้ยง คือระยะเวลาของผลผลิตสั้นกว่าการเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทอื่นๆ ที่ลงผลผลิตและผลผลิตรวมต่อรุ่นของการเลี้ยงปุน้ำมีจำนวนวันในการเลี้ยงต่อรอบการเลี้ยงเพียง 45 วัน แต่ธุรกิจการเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทอื่นๆ ที่นำมาใช้ในการเปรียบเทียบ พบว่า จะต้องรอผลผลิตจากการเลี้ยงตามรอบระยะเวลาซึ่งการเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทอื่น ๆ ที่นำมาใช้ในการเปรียบเทียบ พบว่ามีระยะเวลาการเลี้ยงหลังจากลงวัตถุดิบแล้วไม่ต่ำกว่า 140 วันจึงจะสามารถจับขายเป็นรายได้เข้ามาในโครงการ ซึ่งช้ากว่าการเลี้ยงปุน้ำ และผลตอบแทนทางการเงินของธุรกิจการเลี้ยงปุน้ำ ก็มีผลตอบแทนที่สามารถยอมรับได้ คือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ที่ 53,290,495.52 บาท มีค่ามากกว่า 0 อัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) ร้อยละ 34.79 มีค่ามากกว่าค่าเสียโอกาสถึงร้อยละ 25.79 และระยะเวลาคืนทุน 2.59 ปี รวดเร็วกว่าระยะเวลาของโครงการที่ 10 ปี ถึง 7.41 ปี ดังนั้น โครงการลงทุนการเลี้ยงปุน้ำในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม จึงเป็นโครงการที่มีความเป็นไปได้ทางการเงินน่าลงทุน

ข้อค้นพบ

1. การจัดการทางการเงิน พบว่า ในเรื่องของการลงทุนในทรัพย์สินและข้อมูลทางการเงินอื่นๆ ผู้ประกอบการไม่มีการจัดทำบัญชีตามหลักการทางบัญชี มีเพียงข้อมูลจากการจดจำและข้อมูลที่บันทึกแบบง่ายๆ ในบางรายการเท่านั้น
2. การลงทุนเลี้ยงปุน้ำเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินลงทุนที่สูง นอกเหนือจากการลงทุนซื้อที่ดินแล้ว ต้องมีการลงทุนในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ในการเลี้ยงที่สูง เช่น กระชังตะกร้าพลาสติก แพท่อพีวีซี และอุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ในการเลี้ยง ถ้าผู้ประกอบการไม่มีการบริหารการจัดการทางการเงินที่ดีก็อาจจะไม่สามารถประกอบธุรกิจการเลี้ยงปุน้ำได้
3. การขายผลผลิตปุน้ำ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจการเลี้ยงปุน้ำมีการนำส่งให้กับผู้รับซื้อหรือห้องเย็นเพียงรายเดียวทำให้อาจเกิดความเสี่ยงที่ผู้รับซื้อไม่รับซื้อสินค้าหรืออาจมีอำนาจการต่อรองด้านราคาขึ้นได้
4. อัตราผลผลิตสุทธิที่ได้จากการผลิตเท่ากับร้อยละ 80 เนื่องจากเกิดจากอัตราการสูญเสียที่เกิดขึ้น ในอัตราร้อยละ 20

5. ในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษาเป็นช่วงที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ธนาคาร ซึ่งนำมาคำนวณต้นทุนของเงินทุน (WACC) เพื่อหาอัตราคิดลด มีแนวโน้มที่สูงขึ้น และประกอบกับค่าน้ำมันเชื้อเพลิงราคาต่อลิตรที่เป็นต้นทุนส่วนหนึ่งในการผลิตปุ๋ยมักมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นมากด้วย ดังนั้น หากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ธนาคารเพิ่มขึ้นมาก และราคาน้ำมันเชื้อเพลิงต่อลิตรเพิ่มขึ้นมาก จะมีผลต่อการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจได้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ประกอบการควรมีการทำการบันทึกบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีมากกว่าการจดจำและการบันทึกในสมุดในบางรายการ หรืออาจใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการบันทึกรายการให้ถูกต้อง และสามารถตรวจสอบข้อมูลได้ เพื่อที่จะสามารถคำนวณต้นทุนและผลตอบแทนจากการเลี้ยงปุ๋ยมักและเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ในด้านการขายผลผลิตควรมีการทำสัญญาซื้อขายสินค้าล่วงหน้าเพื่อป้องกันความเสี่ยงหรือควรจะทำหาผู้รับซื้อหรือห้องเย็นที่รับซื้อผลผลิตรายอื่นๆ เพิ่มขึ้น เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการไม่รับซื้อและป้องกันอำนาจการต่อรองในด้านราคา

3. ในกรณีศึกษานี้ได้ทำการศึกษาทางการเงินของโครงการ โดยวัดเฉพาะอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในโครงการเท่านั้น สำหรับผู้ที่ศึกษาเพิ่มเติม ควรจะทำการศึกษาอัตราผลตอบแทนของโครงการภายหลังจากการจัดการหาเงินทุนประกอบด้วย เพื่อจะได้ทราบถึงอัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้น

4. ควรจะต้องมีการศึกษาทางด้านอื่นประกอบด้วย เช่น ทางด้านการตลาด ด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคนิค เพื่อเป็นการมองในแง่มุมที่หลากหลาย เนื่องจากโครงการอาจจะมีความคุ้มค่าในการลงทุนหากพิจารณาทางการเงิน แต่อาจจะไม่คุ้มค่าทางด้านเทคนิค ทางด้านเศรษฐกิจ หรือในด้านอื่นๆ เนื่องจากปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาต่างกัน แต่หากผลการพิจารณาเป็นไปในทางที่สอดคล้องกัน ย่อมเป็นปัจจัยสนับสนุนที่ดี ในการมองเห็น โอกาสที่โครงการจะประสบความสำเร็จได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

5. ควรมีการศึกษาค้นคว้าวิจัยพัฒนาวิธีการเลี้ยงให้ทันสมัยกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อเป็นการลดต้นทุนของการผลิตและเป็นการใช้พื้นที่ที่ตั้งโครงการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากวิธีการเลี้ยงในปัจจุบันที่กำลังศึกษานี้ มีข้อเสียคือค่อนข้างเปลืองพื้นที่เลี้ยงมาก เพราะใช้กล่องพลาสติกใน

การเลี้ยงปู 1 ตัว และลอยอยู่บนผิวน้ำเพียงชั้นเดียว ปริมาณการเลี้ยงยังคงมีน้อยเมื่อเทียบกับขนาดพื้นที่

6. ควรมีการบริหารการจัดการด้านวัตถุดิบหรือขอคำปรึกษาความร่วมมือจากภาครัฐในการป้องกันหรือหาสาเหตุของอัตราการสูญเสียที่เกิดขึ้นถึงร้อยละ 20 ของกำลังการผลิตทั้งหมด เพราะจะทำให้สามารถลดต้นทุนการผลิตขึ้นได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved